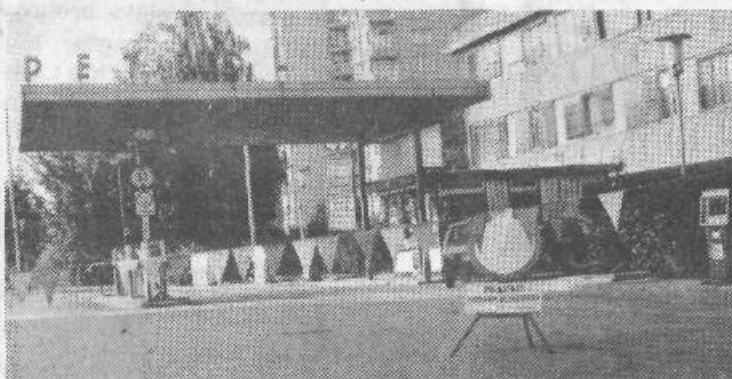
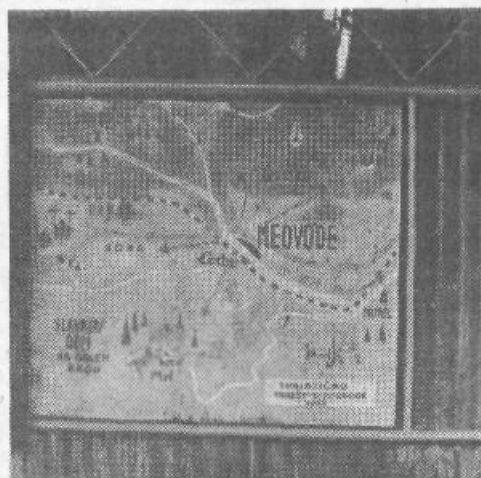

Tole meji že na neresnost: po cele dneve stoji pred črpalko na Celovski znak, na katerem piše Polnjenje podzemnih rezervoarjev. Ko človek gleda ta napis, si misli, da ima Petrol pod Celovsko pravcato Postojnsko jamo — ali pa preprosto »zeza« mimovozeče avtomobiliste. Kaj ne bi bilo bolj vpljudno, če bi čez vikend, ko je črpalka zaprta, tam postavili tablo, kjer bi pisalo, KATERA ČRPALKA JE ODPRTA in kako se do nje pride? Turizem smo ljudje, pravi geslo reklamne akcije. Kaj za Petrol to ne velja?

Pri Stavbeniku Koper so zanesljivo v službi ljudje z neznansko debelo kožo. O njihovi betonami sredi stanovanjskega naselja v KS Bratov Babnik pišejo časopisi — pa nič. Potem jih obiščejo inšpektorji, izdajo odločbo o ukinitvi obratovanja — pa nič. Kaže, da bodo morali občani zbrati nekaj avtoprevoznikov, kakšen buldožer in zadevo lastnoročno preseliti ali vsaj »ukiniti«. Bi videli, kdo bi imel potem debelo kožo...

Na medvoški avtobusni postaji imajo ganljivo spominsko ploščo nekdanj silno aktivnemu turističnemu društvu. Glede na to, da je tabla tam že od leta 1962, si lahko mislimo, kako aktivno je to društvo danes — oziroma nam je bolj jasno, zakaj table ni še nihče popravil ter obrisal prahu z nje...

Ob hotelu Ilirija so nenavadni podstavki z neko zelenjavo, ki hudo spominja na plevel. Ker v hotelu velikokrat domujejo sovjetski turisti, ni vrag, da ne bi bilo to dvoje povezano. Morda so imenitni sovjetski znanstveniki ugotovili, da se plevela črnoobilna radioaktivnost ne prime in so ga zdaj ob Iliriji nemudoma začeli rediti — namesto solate pač...

Iznajdljivost je sicer mati stabilizacije, toda kar je preveč, je pa vseeno preveč. Vrli vrtičkar ob Plešičevi ulici je krvavo potreboval letov tolikokrat toliko centimetrov. Ker takšne ni našel, si je izpulil kar tablo, ki je označevala Zolotovo ulico ter jo vsadil v svoj vrt. Iznajdljivemu zelenjadarju predlagamo, da škodo nemudoma poravnava pri komunalni skupnosti, sicer ga bomo naslikali v prihodnji številki na istem mestu. Žal ne v barvah — da bi se videl zardeli obraz...

Še ena iz Medvod (bencin je drag, zaradi ene same slike se nam pač ne spleča voziti tako daleč...): na klanecu so nekoč zarisali križišče. Zamisel so zaradi nove avtoceste opustili, toda križišče je vseeno nastalo. Samorastniško sicer, brez asfalta in označb, kar čez njive — zato pa tolikanj bolj nevarno. Predlagamo ukrepanje. (Ukrepev na srečo ne bo, to vemo. Na srečo pa pravimo zato, ker bi nam sicer kmalu zmanjkalo motivov, če bi prav vsaka slika v fotokroniki zalegla že koj pri prvi objavi...)

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Siška. Glasilo ureja izdajateljski svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik, Blanka Jelen, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec), Bojan Košmrlj. Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 411, telefon 555-021, int. 282. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografije: Franc Rozman.